V roce 1700 byly v Třebouni, prodány klášterní budovy milevského probošství, v nichž bydlel milevský probošt vypuzený roku 1455 z Lužicí (tam bydlel jeho následovnici). V roce 1720 byl proveden soupis panských domů v Lužicích a v Útvině a přečíslovány. Soupis skončil roku 1721, rok poté, co představení konšelé Lužicí podali prosebnou žádost pro obnovení a zachovávání klidu ve městě, mezi městem a vrchností, protože od roku 1718 vedl se mezi nimi spor o vrchnostenská práva, výsady a privilegia.

Roku 1732 cena másla kolísala mezi 6 kr. za jednu libru (=1/2 kg) a 13 fl. (=zlatých) za metrák. Obchodníci s máslem z Lužicí, z Útviny, Karlových Varů, Loun a z Prahy koupili najednou celé metráky másla. Libra máslového tuku stála 7 krejcarů, 1 libra sýra stála 4,12 až 5 krejcarů a metrák sýra 5 fl. a tolik i našelené máslo. V roce 1695 bylo prodáno 140 metráků ovčí vlny do Řezna (=Regensburg). Tehdy 24 konve medu stály 16 fl. 48 kr., 1 vědro vína 25 fl., 1 míra soli 7 fl., 1 libra štiky 10 kr. (avšak pro císařskou tabuli 27 kr.), 1 metrák kapří 10 fl., 1 kopa raků 15 kr. (a pro císař. tabulu 30 kr. Císař Karel VI. byl od 14.6.1732 v Karlových Varech na léčení). Roku 1728 vydal markrabě Ludvík Vilém nové předpisy pro hospodaření na panství v Lužicích. Dne 29. října 1728 vydala v Rastattu v Badenu markraběnka Augusta, Sybila zamítavé rozhodnutí k prosbě městyse Útviny a Krásného Údolí, aby nebyly počítány mezi místa podřízená panství v Lužicích. V roce 1736 je zaznamenán delší pobyt Augusta jiného syna markraběnky Augusty Sybily v Lužicích.

Roku 1740 v důsledku válečného roku způsobeny velké škody na panství Lužicích. Roku 1745 byl vykraden v Útvině kostel, hlavně cenné předměty. Osm let před tím (v květnu 1738) kopal hornický mistr Jan Steinl z Krásného Pole nedaleko Přílez v doloně, že se tam nalezá a vyskytuje cín, zlato, stříbro olovo a měď. Na to připomíná starý název rolě „V železné jámě". Roku 1750 kostel Sv. Vítá v Útvině vybaven dvěma kamny, které zhotovil hrnčíř a kamnář Jan Pecher z Chotěšova. V roce 1750 v Chyličích zavěšen starý obecní zvon o váze 24 kg a průměru 30 cm, s nápisem:, Byl jsem ulit v roce 1750 Josefem Bernerem v Plzni", zavěšen na domě č. 11 (v roce 1916 odveden na rozlití pro válečné zbrojení, v r. 1920 nahrazen novým). Týž osud stihl i zvon v Českém Chloumku (vážil 9 kg; rozměr ⌀ 26 cm). Roku 1759 zemřel v Útvině římskokatolický kněz Poppel, pochován v kostele v hrobce, s ním jest v hrobce pochřben Karel Stampf z Haidy (=Německo) † 1775. V roce 1770 bylo v Útvině číslovány domů popisných, začalo u radnice uprostřed obce, pak po levé straně, pak po pravé, čímž fara, která měla dříve, číslo popisné 1, cítila se v důsledku „Josefovského ducha času" poníženo, očíslováno celkem 98 domů (=tolik jich mělo tehdy Útvina i 3 mlýny). V roce 1774 vydala markraběnka Alžběta Augusta z Badenu tak zvaný „Grection instrument" (=psán dne 11.6.1774 v Riegelu) ve věci obsazení místa kaplana v Krásném Údolí, podřízeného faráři v Útvině. Jako svědkové na této listině jsou podepsáni: Josef Mladota a František Mladota, svobodní páni ze Solopysk. Roku 1775 prodala se vnučka markraběte Augusta Jiřího, Alžběta Augusta (zemřela roku 1789). Od roku 1774 do 1778 jsou listiny jejího rodného vévodského archivu ze sídla v Lužicích uloženy u badenského dvora v Baden-Badenu v Německu (a též listiny z Krásného Údolí), zejména dohoda o majetku (=výměnku) princezny Alžběty Augusty (=výměnek na panství v Lužicích).

Roku 1783 propachtováno panství knížeti Janu Svarcenbekovi. –

Podle nadační listiny vyhotovené dne 5. května 1731 v Útvině, ověřené dne 10. května 1781 městským úřadem v Útvině a ratifikované arcibiskupským vikariátem v Lužicích, zřídil Josef Klement z Útviny nadaci ve výši 60 zl. a postavil na náměstí v Útvině pomník Sv. Jana Nepomuckého (r. 1766). Nadaci učinil již roku 1712, tato však byla zrušena ve smyslu školních předpisů roku 1794 použita na zvelebení školství (v Praze potvrzena českým zemským guberniem.). Dne 13. září 1784 vypukl v Útvině veliký požár, vyhořely domy u potoka, při tom stará privilegia se ztratila a ostatní shořela. Avšak privilegium od Kristofa z Lobkovic, z roku 1609 a od vévody Julia Jindřicha ze Saska, z roku 1658 se zachovala a byla ještě v 19. století v archivu na radnici v Útvině. Roku 1788 (v důsledku patentu o zrušení robotyj byl rozparcelován panský dvůr v Útvině, a roku 1789 prodán ve veřejné dražbě za 225 fl. zlatých, ale smlouva o tom vyhotovena až po zaplacení, dne 1. září 1803. Téhož roku 1789 byly, dne 27. srpna vydraženy panské dvory Český Chloumek, Přílezy, Poseč, Úhana, Hrotiče, Peckovice a Třebouň.

Roku 1798 vypršela pachtovní smlouva mezi vévodským rodem Julia Jindřicha ze Saska-Eragru a Vestfálska i s dědičnými právy jeho potomků a mezi knížetem Janem Schwarzenberkem. Tím panství v Lužicích jako celek se všemi dvory a statky zaniklo a jeho správa přešla do správy státních dominií (to je do majetku císařského panovnického rodu.) Tento předání trvalo tehdy celé dva roky (do roku 1800). Téhož roku došlo také k rozdělení panského dvora v Útvině, se všemi budovami, hlavně čp. 39, zvané „Panský dům", který měl staré popisné číslo „77" a od roku 1805 číslo popisné „38". Vjezd kamenným portálu je vytesán letopočet 1560 jako rok stavby. Byla to pevná kamenná pochodlovi stavba s klenbami v přízemí, které v roce 1870 odstraněny, po velkém požáru. Posledním šafář, který v tomto Panském domě úřadoval byl Ondřej Lein. Po rozdělení tohoto domu jeho děti odešly do Uher (=nyní Maďarsko) kde se stali synové šafáři na panských dvorech (=v Uhrách robota trvala déle než v zemích českých) a syn Jan, Jiří odešel do Polska. Prvním majitelem dědičným byl sklenář Jan Puscher z Útviny, po něm pak pekařský mistr Karel Schwarz (=asi Švarc). Po něm se vystřídalo více majitelů. Naposled byl přeměněn na hostinec (=před tím tam byl řeznický krám). V roce 1805 bylo provedeno nové očíslování domů v Útvině, tehdy měla 120 domů popisných. Dne 23. 11. 1805 lehlo popelem v Krásném Údolí za velikého větru, 40 domů a stodol. Dne 7. ledna 1850 narodili se v Cibotině čp. 17, okres Havlíčkův Brod, mlynáři František Pokorný, u a Jane rozené Šidlíkové, z Cibotina čp. 21, syn František Pokorný, který se stal Knězem, působil 2 roky v Bečově, 4 roky v Lužicích, od roku 1883 byl farářem a jako konsistorní rada, v Útvině, Kde působil 46 let, zemřel v Útvině 11. ledna 1933 (=pochován na útvinském hřbitově), učil, na české škole v Lužicích, byl nejlepším hospodářem, měl nejlepší krávy, pěstoval obilí a do penše hospodařil na farních pozemcích (=obročí.). Roku 1853 byla tak krutá zima, že všechna, zimní setba zmrzla a musela být zaorána. Roku 1855 farní škola v Útvině byla pod patronátem knížete Beaufort-Spontina (=francouzského původu) a reformována, dne 12. X. 1855 do ní chodilo, 63 dětí, při tom zlepšen plat učitele, jak na penězích, tak v naturáliích. Vyhořela roku 1870, vyučovalo se pak v domě čp. 141 a pak v zakupeném domě čp. 137. V témže roce krupobití zničilo úplně podzimní setbu. Roku 1834 byly zbytky státních dominií nabídnuty ve veřejné dražbě. Ke koupi, získal je vévoda Alfred Beaufort (=francouzký šlechtic.), držitel hradu Bečova n/L. který si je podržel až do roku 1918 a hrady Lužicích, Bečov do roku 1938.